

[Karl Nielsen]

gange i de senere år. Derfor er der også i det beslutningsforslag, som vi fremsatte forleden om en reform af indkomstbeskatningen, indeholdt en bestemmelse om, at en afholdt udgift til repræsentation kun kan bringes til fradrag i indkomsten i et begrænset omfang, altså med en nærmere fastsat procentsats.

Vi mener, at den ændring, vi foreslår, løser problemet på en bedre måde end det foreliggende forslag, idet vores forslag omfatter alle repræsentationsudgifter i modsætning til SFs, som kun løser en del af problemet. Vi er nemlig også sikre på, at når kun udgifter i begrænset omfang til repræsentation kan bringes til fradrag i indkomsten, vil de erhvervsdrivende kun afholde de aller mest nødvendige udgifter til repræsentation.

Vi vil selvfølgelig ikke afvise at se nærmere på forslaget i udvalget, idet vi som sagt er meget interesseret i at finde nogle bedre og mere retfærdige regler på dette område for at undgå misbrug og skatteunddragelser i fremtiden.

Annelise Gotfredsen (KF):

Jeg vil henvise til ministerens bemærkninger, som jeg er helt enig i. Der er jo ikke tale om et generelt misbrug, og sker der endelig misbrug, bliver der grebet ind ganske hårdt og med rette. SF gør opmærksom på, at det har været fremført, at grænsedragning mellem repræsentation og gaver og salgskommissioner og reklamer og rejseudgifter kan være vanskelig. Dette er SF ikke enig i. Det er derimod det konservative folkeparti. Det er vores opfattelse, at denne grænsedragning er vanskelig, og bemærkningen om, at fradragsretten kun skal gælde de til erhvervsdrivendes virksomhed knyttede medarbejdere, finder vi helt utilstrækkelig.

Lovforslaget er udtryk for en urimelig mistænkeliggørelse af erhvervslivet. En vedtagelse vil naturligvis, som SF nævner det, begrænse omtalte fradrag, men i lige så høj grad vil det begrænse erhvervslivets muligheder for at konkurrere med udenlandske erhvervsvirksomheder, og vi vil derfor ikke støtte dette lovforslag.

Fogh Rasmussen (V):

Venstre vil afvise dette forslag. Vi ønsker at opretholde princippet om, at de udgifter, der er forbundet med at tjene den indkomst,

som der skal betales skat af, skal være fradragsberettigede, og til den type udgifter og omkostninger hører også udgifter til reklame og udgifter til repræsentation, og i en række tilfælde vil der også bag en gaveydelse kunne ligge motiver af reklamemæssig art. Det vil efter vores opfattelse være at stille danske virksomheder urimeligt konkurrencemæssigt, såfremt de så ikke skulle have mulighed for at fratække den slags ydelser som ganske ordinære driftsomkostninger.

Når det er sagt, må man selvfølgelig også føje til, at vi finder os nok her på et område, hvor man ikke kan afvise, at der kan være visse problemer med grænsedragningen, men da føler vi, at der først og fremmest er tale om problemer af mere administrativ natur og ikke problemer af en størrelsesorden, som forslagsstillerne her vil lægge op til ved at foretage ændringer i selve loven, og på den baggrund må vi afvise det foreliggende forslag.

Glistrup (FP):

Der var engang, da man kunne regne med, at når SF stod som forslagsstiller, var der tale om noget, hvor den tekniske kvalitet var i orden. Når der stod navne som Morten Lange, Sigurd Ømann, Poul Dam el. lign. over et lovforslag, kunne man ofte være politisk uenig i det, men det var i hvert fald noget, der sagligt var i orden. Men den nuværende generation af SFere, for hvem vel fru Margrete Auken står som talskvinden, er jo blevet til nogle popjægere, som bare kaster et eller andet fuldstændig ulødig ud, som folketinget så skal beskæftige sig med, og det er dette forslag en prototype på.

Man vil afskære skattefradragsret i to grupper. Den ene definerer man på denne måde: udenlandsrejser afholdt for andre end de til den erhvervsdrivendes virksomhed knyttede medarbejdere. Det vil for det første sige, at hvis en Christiansøbo rejser til Thule – det er indenlands – er det helt i orden. En Åbenråmand, der skal til Flensborg, er på udenlandsrejse, og det er en Helsingørmand, der skal til Helsingborg, også. Men langt værre: hvad er det dog for en måde at afgrænse på? Hvis chefen selv rejser, skal der så ikke gives fradragsret i det væld af tilfælde, hvor vor valutabalance gavnes af det, eller hvis man tager en tolk eller en konsu-